Pregaria.cat

Entrada

Batibull urbà

Per pregaria.cat el dc., 04/09/2002 - 09:00

Tot ajudava a la contemplació en el marc increïble d'aquell monestir. Natura, ambient, silenci, pregàries, tanta gent jove d'arreu del món i no parlem de la comunitat. Resultava relativament fàcil de trobar Déu per poc que entressis en l'atmosfera circumdant.

Què lluny que em queda!. Ficat de ple en el batibull de la ciutat tinc l'agenda mental que estira per tot arreu. Conec prou bé aquesta vaporosa angoixa que des de bon matí em provoca un mal respirar interior.

On estàs, Déu meu? A quin forat t'he ficat?

Ara em dius per un mitjà electrònic que no dorms, que possiblement vetlles a dintre, en el pou interior. Voldria sentir-te, ni que fos un moment. Et juro que respiraria a ple pulmó.

Resulta interessant fer memòria del monestir, sens dubte. Però Tu vols que et trobi aquí. Oh! Ajuda'm a mirar el que veig, a escoltar el que sento, a voler el que estimo, a pacificar el que tenso i a viure el que visc. Tinc ganes, moltes ganes de VIURE.

(Ampliació: Lluc 18, 35-43)

- Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi.
- Què vols que faci per tu?
- Senyor, que hi vegi
- Recobra la vista, la teva fe t'ha salvat